

Justis- og beredskapsdepartementet
Postboks 8005 Dep
0030 OSLO
(postmottak@jd.dep.no)

Brevet sendes pr. e-post

Høringsuttalelse NOU 2013: 5 Når det virkelig gjelder

Fylkesmannen viser til høringsbrev av 08.05.2013.

Fylkesmannen støtter utvalgets anbefaling om at Sivilforsvaret fortsatt bør være samfunnets primære sivile forsterkningsstyrke. Heimevernet er imidlertid også en aktør for regionalt nivå, som også i fremtiden må kunne stille ressurser til disposisjon ved uønskede hendelser i fredstid. Fylkesmannen har ingen merknader til at nytt navn på Sivilforsvaret blir Statens beredskapsstyrke.

På flere nivå utarbeides det oversikter over risiko- og sårbarhet i samfunnet. Nasjonalt risikobilde er et bidrag i denne sammenheng. Scenarioene her viser at konsekvensene for samfunnet kan bli store, ikke minst på lokalt nivå. Dette innebærer at det kan bli behov for store ressurser for å redusere konsekvensene av hendelser. Det er derfor viktig at aktuelle ressurser ses i sammenheng, både når det gjelder antall personer til disposisjon og relevant materiell. Utvalget foreslår for eks av Sivilforsvarets tjenestepfiktige mannskaper skal halveres og tilføres økt kompetanse og utrustning. Kompetanse og utrustning er nødvendig og viktig. Fylkesmannen har ikke grunnlag til å anslå «et tak» på fast ansatte tjenestemenn og tjenestepfiktige. Det avgjørende må imidlertid være at det er tilstrekkelig personer til disposisjon for å kunne være den troverdige støttespiller etaten er forutsatt å være.

Ved uønskede hendelser vil det være en rekke etater som kan ha behov for støtte til ulike oppdrag. Det er inngått en rekke samarbeidsavtaler om støtte fra feks. Sivilforsvaret både sentralt og lokalt. Forhåndsavklaring av hvilke rutiner og prosedyrer som gjelder er viktig for et godt resultat. Imidlertid må bistanden settes inn der det er størst behov. Ved knapphet på ressurser vil Fylkesberedskapsrådet være en viktig arena for ressursfordeling.

Samordning/koordinering kan bli sentralt i en rekke hendelser. Fylkesmannen blir nevnt av utvalget som sentral i denne sammenheng. Forventningene fra DSB til Fylkesmannen omtales, bla at beredskapsfunksjonen hos Fylkesmannen forutsettes å bli ivaretatt døgntkontinuerlig uten at det er bevilget midler til dette. Tilstrekkelige ressurser er nødvendig ved uønskede hendelser. Men det er også behov for god styring, ledelse og koordinering. For å få mest mulig ut av dagens beredskap er det viktig også å gripe fatt i de forbedringspunktene utvalget har på dette området.

Utvalget omtaler bistand kommunene kan ha behov for til å håndtere oppgaver i en krisesituasjon og også i f.t. forebygging. Kommunene må bevisstgjøres egen rolle når det gjelder ansvaret for å ha robust grunnberedskap ut i fra kommunens risikobilde. Fra Fylkesmannens kommuneøvelser er erfaringen at kommunene meget fort trekker frem for eksempel Sivilforsvaret som ressurs som den «tar for gitt» stiller opp uansett scenario. Kunnskapen om og gjensidig forståelse av Sivilforsvaret som forsterkningsressurs der grunnberedskapen ikke strekker til, at dette er et supplement ut i fra lokale forhold, må også bli bedre.

Sivilforsvaret kan være en god bidragsyter i det forebyggende arbeidet i kommunene med Ros-analyser og øvelser. Denne støtten må imidlertid sees i sammenheng med Fylkesmannens ansvar i f.t. kommunal beredskapsplikt – veiledning og tilsyn.

Med hilsen

Kari Nordheim-Larsen

Elisabeth Danielsen
fylkesberedskapssjef

Brevet er godkjent elektronisk og har derfor ingen underskrift